

ΕΤΟΣ 67ον

17 Νοεμβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 46 (3468)

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ἀποτελεῖ τόν ἐπίλογο τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς Γαλιάτες. Τελειώνοντας τὴν ἐπιστολή του τοὺς τονίζει ὅτι τὴν ἔγραψε μὲ τὸ χέρι του. Ἡ τελευταία φράση του ὁμως μαρτυρεῖ ὅτι δέν χρησιμοποίησε μελάνι ἀλλὰ τὸ αἷμα «τῶν στιγμάτων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ»· τὰ βάσταζε μὲν στό σῶμα του, «φώναζαν» δέ καί μέσα ἀπό τὴν ἐπιστολή του, ὄχι μόνο μαρτυρώντας γιὰ τίς ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγελίου θυσίες του, ἀλλὰ καί ἐκφράζοντας τόν βαθύ ἐσωτερικό του πόνο γιὰ τὴν ἐκ μέρους τῶν ἰουδαϊζόντων νόθευση τοῦ κηρύγματος του.

ἜΑνομοι οἱ νόμῳ καυχώμενοι

Ὅπως ὁ Ἀρχιποίμην Χριστός «δακτύλους θεῖους ἡμάτωσε, φονικῆς χειρὸς τὸν Ἀδάμ ἐκλυτρούμενος» (τροπάριο Παρακλητικῆς), ἔτσι καί ὁ «ἐσταυρωμένος» γιὰ τὸν κόσμον Παῦλος προσπαθεῖ μὲ τὴ «ματωμένη» γραφίδα του νὰ ἠλυτρώσει τοὺς χριστιανούς ἀπὸ τὰ δεσμά τῶν ἐπίσης φονικῶν γι' αὐτοὺς ἐμμονῶν τῶν ψευδαδέλφων. Αὐτοὶ οἱ «ταράσσοντες» (Γαλ. 1,7) τὴν Ἐκκλησία ἀμφισβητοῦσαν τὴ γνησιότητα τοῦ ἀποστολικοῦ τοῦ ἀξιώματος καί τὸν ἀποδοκίμαζαν, διότι καταργοῦσε τὴν περιτομή καί τὰ τυπικά στοιχεῖα τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου. Δέν ἔλειπαν βέβαια καί ἐκεῖνοι πού διέδιδαν ψευδῶς ὅτι καί ὁ Παῦλος εἶναι ὑπὲρ τῆς περιτομῆς.

Καί οἱ μὲν, κατηγορώντας τὰ οἰκουμενικά του ἀνοίγματα πρὸς τοὺς ἐθνικούς, ἀλλὰ καί οἱ δέ καμάρωναν παριστάνοντας τοὺς παραδοσιακούς· καί ἤθελαν νὰ αὐξήσουν τὴν καύχησή τους ἐξαναγκάζοντας καί τοὺς ἐθνικούς σὲ περιτομή. Ὁ Ἀπόστολος ὁμως τοὺς ξεσκεπάζει ὅτι οὔτε τηροῦν τὸν νόμο πού τοὺς παρεδόθη, οὔτε ἔχουν καταλάβει τὸν σκοπὸ αὐτῆς τῆς παράδοσης. Ὁ νόμος παραδόθηκε, γιὰ νὰ εἶναι «παιδαγωγὸς εἰς Χριστόν»· καί ἀπὸ τὴ στιγμή πού ὁ Χριστός ἦρθε, «οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἔσμεν». ἜΑρα, τελικά, εἶναι πράξη ὑπακοῆς στό πνεῦμα τοῦ νόμου ἢ κατάργηση τῶν τύπων του καί εἰδι-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. ς ' 11-18)

Ἡ καινή κτίσις

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῆσονται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνῃ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

κά τῆς περιτομῆς, ὥστε νά οικειοποιηθοῦμε τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρίᾳ. Ἀπερίφραστα τό ὁμολόγησε λίγο πῖό πρὶν ὁ Παῦλος: «Ἐγὼ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα Θεῷ ζῆσω».

Ἡ ζωοποιός διπλὴ νέκρωσις

Γι' αὐτό «μὴν πᾶτε μακριά, ἀδελφοί», συμβουλεῦει ὁ πρῶν διώκτης. «Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι καὶ γὰρ ὡς ὑμεῖς» (Γαλ. 4,12). «Σᾶς ξέρω καὶ μέ ξέρετε». Καὶ ὁ γνήσιος ἐρμηνευτὴς τοῦ ἱεροῦ Χρυσόστομος ἀναλύει τὴν πρότασή του: «Ἐάν δέν ἔχετε ἄλλῃ γιὰ ὑπόδειγμα, σᾶς εἶναι ἀρκετὴ ἡ δική μου ἀλλοίωσις ἀπὸ αὐτῆς πᾶρτε θάρρος γιὰ νά δεχθεῖτε τὴν κατάργησι τῶν διατάξεων τοῦ νόμου. Ἐμένα παλιότερα μέ ἔκλαιε περισσότερο ἀπὸ ἐσᾶς ἡ λαχτάρα γιὰ τὴν τήρησι τοῦ νόμου (σφόδρα καὶ περιεκαίωμην τοῦ νόμου)· ὕστερα ὁμως ἀπὸ τῆ μεταστροφῆ μου δέν εἶχα κανένα φόβο νά ἀφήσω τὸν νόμο καὶ νά ἀλλοίωξω τρόπο ζωῆς».

Βέβαια, ὁ νέος τρόπος ζωῆς εἶναι κατ' ἀρχὴν τρόπος θανάτου. Πρέπει νά νεκρωθοῦν τὰ παλαιά, γιὰ νά ζήσουν τὰ «καινά», δηλαδὴ τὰ καινούργια· εἶναι οὐσιαστικὰ σταυρός, καὶ μάλιστα διπλὸς σταυρός· διπλὴ νέκρωσις. «Ἐγὼ μόνον ἐγώ», λῆει ὁ Ἀπόστολος, «ἐγὼ γιὰ νά πράγματα τοῦ κόσμου (πλοῦτο, δόξα καὶ ἡδονές) καὶ δέν τὰ ἐπιθυμῶ πλέον, ἀλλὰ καὶ ὁ κόσμος μέ τὰ τερπνά του –δηλαδὴ ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου» (Α' Ἰω. 2,16)– ἔχασαν γιὰ μένα τὴ γοητεία καὶ τὴ δύναμή τους καὶ δέν μποροῦν πλέον νά μέ κυριεύσουν καὶ νά μέ ὑποδουλώσουν στὶς ἀπάτες τους. Καὶ αὐτὸς ὁ σωτήριος διπλὸς θάνατος, εἶναι καρπὸς τοῦ Ζωοποιῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό καὶ μοναδικό μου καύχημα εἶναι ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ».

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, κυττάτε μέ πόσον μεγάλα γράμματα σᾶς ἔγραψα μέ τό χέρι μου. Ὅσοι θέλουν νά φανοῦν εὐάρεστοί μέ μέσα ἐξωτερικά, αὐτοί σᾶς ἀναγκάζουν νά περιτέμνεσθε, ἀπλῶς καί μόνον διά νά μή καταδιώκωνται διά τό κήρυγμα περί τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Διότι οὔτε αὐτοί πού περιτέμνονται, φυλάττουν τόν νόμον, ἀλλά θέλουν νά περιτέμνεσθε σεις, διά νά καυχηθοῦν διά τήν συμμόρφωσίν σας εἰς ἓνα ἐξωτερικόν τύπον. Εἰς ἐμέ δέ μή γένοιτο νά καυχηθῶ διά τίποτε ἄλλο παρά διά τόν σταυρόν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διά τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος εἶναι σταυρωμένος ὡς πρός ἐμέ, καί ἐγώ εἶμαι σταυρωμένος ὡς πρός τόν κόσμον. Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε ἡ περιτομή οὔτε ἡ ἀκροβυστία ἔχουν ἀξίαν, ἀλλά ἡ νέα δημιουργία. Καί ὅσοι βαδίσουν σύμφωνα μέ τόν κανόνα τοῦτον, εἰρήνη ἄς ἔλθῃ εἰς αὐτούς καί ἔλεος, καί εἰς τόν Ἰσραήλ τοῦ Θεοῦ. Εἰς τό ἐξῆς ἄς μή μέ ἐνοχλῆ κανείς, διότι ἐγώ βαστάζω εἰς τό σῶμά μου τά σημάδια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μέ τό πνεῦμά σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Κρατήσου ἀπό τά ζωνφόρα κλαδιά!

Πηγή τῆς σωτηρίας μας δέν εἶναι ἡ τήρηση τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου ἀλλῆ ἀ Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός μᾶς ἐλευθέρωσε καί ἀπό τή σκλαβιά στίς τυπικές διατάξεις τοῦ νόμου –πού κανείς δέν μπορούσε νά τηρήσει στήν ἐντέλεια– ἀλλῆ καί ἀπό τήν εἰδωλοπλατρική ἀσυδοσία. «Οὔτε περιτομή οὔτε ἀκροβυστία» μποροῦν νά χαρίσουν τήν ἀληθινή σωτηρία. Στήν «καινή» ὅμως κτίσις, στήν καινούργια δημιουργία πού θεμελίωσε ὁ Χριστός, δέν βασιλεύει ἀναρχία. Ὑπάρχει ἓνας κανόνας πού τή διέπει, τήν ὁδηγεῖ καί τήν κυβερνάει: εἶναι ὁ Σταυρός του. Μόνο ὁποῖος ἐλευθερα σταυρώνει γιά τόν Χριστό τά πάθη καί τίς ἐπιθυμίες του, μόνο ὁποῖος συσταυρώνεται μέ τόν Χριστό καί ἐκούσια ὑποτάσσει τό θέλημά του στό θεῖο θέλημα, μπορεῖ νά ἀπολαμβάνει τήν εἰρήνη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Πρόκειται γιά ἀγαθά πού χαρίζονται στόν νέο πλῆον «Ἰσραήλ τοῦ Θεοῦ», στόν νέο λαό του, δηλαδή στήν Ἐκκλησία του.

Ἡ συσταύρωση μέ τόν Χριστό εἶναι ἓνα συνεχές ἄθλημα μετανοίας, μιᾶ ἀδιάκοπη «περιτομή καρδίας ἐν πνεύματι» (Ρωμ. 2,29), ὅπου τίποτε δέν μπορεῖ νά εἶναι τυπικό καί μηχανιστικό. «Ποιά ἡ ὠφέλεια τῆς τυπικῆς περιτομῆς», θά πεί ὁ Παῦλος στούς Ρωμαίους, «ἄν δέν τηρεῖς τόν νόμο τοῦ Θεοῦ;». Τό γνήσιο πνευματικό τέκνο τοῦ Ἀβραάμ καθῶς καί ὁ ἀληθινός πολίτης τοῦ «νέου Ἰσραήλ», τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἶναι αὐτός πού δέν περιπατεῖ «κατά σάρκα, ἀλλῆ κατά πνεῦμα». Διότι «ὁ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπό τόν νόμο τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου» (8,2).

17 Νοεμβρίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ

Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας († 270).

Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως († 471).

Ύχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. ζ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιβ΄ 16-21.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Νοεμβρίου, ΙΓ΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 4-10 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιη΄ 18-27.

Καί ἡ ἐμπειρία αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας μπορεῖ νά φθάσει στήν κορυφαία αἴσθηση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, πού γευόταν ὁ ἅγιος Θεόδωρος τῆς Πέργης (19 Ἀπριλίου)· ὅταν μαρτυρώντας γιά τόν Χριστό καρφώθηκε στόν σταυρό, φώναξε: «Τώρα κρατῶ τοὺς κλάδους τοῦ Δένδρου τῆς Ζωῆς»! Κρατοῦσε τά ζωηφόρα κλαδιά, ὄχι ἐπειδή ἄλλοι τοῦ κάρφωσαν τά χέρια στόν σταυρό, ἀλλῆ ἐπειδή ἐκεῖνος μιά ζωή «ἄρπαζε» αὐτά τά κλαδιά μέ τόν ἁγιασμένο ἀγώνα τῆς ἄσκησης καί ὑπακοῆς του στίς ἐντολές Ἐκείνου, πού εἶπε: «Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βιάζεται καί βιασταί ἀρπάζουσιν αὐτήν».

Ἀρχιμ. Β. Λ.

Νέο Κατηχητικό Βοήθημα

Πινελόπης Μωραΐτου

Ο ΟΜΗΡΟΣ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΖΗΤΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Σειρά: Ἑλληνική Ἱστορία καί Χριστιανική Πίστη, 1

(Α΄ ἔκδ., σκῆμα 21Χ29 ἑκατ., σελ. 256, εἰκονογραφημένο)

Μιά νέα σειρά εἰκονογραφημένων Κατηχητικῶν Βοηθημάτων μέ κεντρικό ἄξονα τήν ἐλληνική Ἱστορία καί τήν χριστιανική Πίστη ξεκινᾶ νά ἐκδίδεται ἀπό τήν Ἀποστολική Διακονία. Τό παρόν κατηχητικό ἔργο παρουσιάζει «τό πρῶτο ταξίδι τοῦ Ὀμήρου». Στίς σελίδες του θά βρεῖτε τίς περιπέτειες καί τίς ἐτοιμασίες τῆς συνάντησης τῶν προγόνων μας μέ τόν Χριστό, παρέα μέ ἕναν καινούργιο φίλο, τόν Ὀμηρο. Μαζί του θά βρεθεῖτε σέ ἐνδοξες μάχες, ἀλλά καί σέ ὑπέροχες συζητήσεις γιά τή σοφία, τήν ὁμορφιά καί τήν ἀλήθεια. Κι ὅταν φθάσετε στό τέλος τοῦ βιβλίου, θά ἔχετε ἀγαπήσει περισσότερο τήν Ἑλληνική μας ἱστορία.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---